

modet om en Lov, hvorefter Valget af Forligsmæglere skulde foregaae iblandt de Mænd, der fra enhver Commune bleve bragte i Forslag — og, naar idetmindste ikke dette bliver givet, saa paastaar jeg, at denne Lov ikke er en saadan, som der fra Thingets Side er bleven ønsket og forlangt.

Justitsministeren: Den sidste ærede Taler kunde ganske have sparet sig, hvad han udtalte med Hensyn til mine Ytringer om, at Amtsraadet, naar det kun havde eet Medlem, der havde Kjendskab til en af de paagældende Kredse, da kunde følge dette Medlems Forslag, thi jeg har ikke talt om, at det kunde vælge dette Medlem, men jeg har talt om, at det kunde følge hans Forslag med Hensyn til Valget; jeg yttrede, at, naar det havde Tillid til ham, og naar der ikke forelaa Noget, som kunde reise Tvivl om den foreslaaede Person's Dygtighed og Qualification til at være Forligelsescommissair, saa kunde Amtsraadet følge et saadant Forslag. Jeg har allerede ved denne Sags 1ste Behandling og ogsaa idag udtalt, at, naar dette besynderlige og sjeldne Tilfælde skulde indtræde i et Amtsraad, at kun eet Medlem kjendte Personlighederne i den paagældende Kreds, saa er der ikke saadant et Hæftværk, at Sagen absolut skal afgjøres i det Møde, hvori den forelægges; den kan udsættes, man kan indhente de fornødne Oplysninger om de Personer, der ere stiftede til at være Forligsmæglere, og disse Oplysninger behøve slet ikke at indhentes igjennem Dyrtigheden, men kunne indhentes paa den Maade, at man henvender sig til forskellige Personer i det paagældende Distrikt.

Naar den ærede Taler yttrede, at jeg under Behandlingen af Sagen om Sognekogdernes fremtidige Lønning lagde en ganske anden Bægt paa Indstillinger fra Sognekogderne, end jeg under nærværende Sag synes at lægge derpaa, saa skal jeg dertil bemærke, at det er to ganske forskellige Ting; her er Tale om Valg af Forligsmæglere, i den anden Lov var der Tale om Valg af Sognekogder, og disse to Myndigheders Stilling er saa forskjellig, at jeg gjerne uden at komme i no-

gensomhelst Modsigelse, kunde gjøre Indsigelse imod, at Sognekogderne fik Indflydelse paa Valget af den ene af disse Myndigheder, og ikke have Noget imod, at det fik Indflydelse paa Valget af den anden; dette er imidlertid ikke Tilfældet, jeg maa ligesaa vel modsætte mig en saadan Indstillingstret for Sognekogderne med Hensyn til Valg af Forligsmæglere som med Hensyn til Valg af Sognekogder. Naar den ærede Taler dernæst har bemærket, at jeg i næstforegaaende Session havde billiget et Forslag, hvori en saadan Valgmaade for Forligsmæglerne var optaget, saa maa jeg bede bemærket, at jeg kun betingelsesvis tiltraadte dette Forslag; det var kun under den Betingelse, at den anden Afdeling af Rigsdagen ogsaa vilde antage det, ogsaa vilde billige det; jeg yttrede, at naar det andet Thing bifaldt det, skulde jeg ikke have Noget derimod.

Den ærede Taler drog i Tvivl, hvorvidt mine Ytringer om den Maade, hvorpaa Stemmegivningen i Kjøbstædernes Communalbestyrelser foregaaer, vare rigtige; i den Henseende vil jeg blot henvise til Communalloven for Kjøbstæderne, hvor der findes Regler for, hvorledes Stemmegivningen skal foregaae i Communalbestyrelsernes Plenarmøder, saa der vil den ærede Rigsdagsmand kunne faae den Oplysning, han ønskede.

Den ærede Taler har yttret, at, naar Valget af en Forligsmægler skulde være heldigt, maatte man kjende alle dem, der i den paagældende Kreds vare stiftede til at være Forligsmæglere; jeg erkjender, at, hvis en saadan Kundskab kunde have, vilde det være særdeles heldigt, men jeg betvivler meget, at, naar Valget skal stee ved Delegerede fra Sognekogderne, en saadan Kundskab da vil være tilstede, og navnlig troer jeg, at sige Delegerede ikke ville have større Kjendskab til Personlighederne i Forligsdistriktet, end Amtsraadsmedlemmerne i Reglen ville have.

J. M. Hansen: Til hvad jeg allerede har yttret, vil jeg blot sige, at det andet Thing slet ikke har afgjort det Allermindste med Hensyn til det Spørgsmaal, som her er